



Misi Sulawesi Nieuwsbrief

April 2023 NR 12

Beste (deelgenoten)gemeenteleden, familie en vrienden,

Apa kabar?

Hoe gaat het? Met ons hier in Palopo gaat het goed. Alhoewel Laurens Jan op het moment van schrijven in Makassar en vervolgens in Toraja is: hij haalt een delegatie van de GZB op (met o.a. onze regiocoördinator en de directeur van de GZB), die hier (hoofdzakelijk) is vanwege een uitnodiging van de Gereja Toraja om de viering van '110 jaar evangelie in Toraja' bij te wonen. Ook zal Laurens Jan samen met ds. Daan van der Kraan (onze regiocoördinator) nog enkele gesprekken voeren met vertegenwoordigers van een aantal kerken/organisaties in Makassar met wie we in de toekomst misschien kunnen samenwerken. Daan zal, samen met de directeur

van de GZB (Martijn van de Boogaart), ook nog in Palopo zijn om daar een ontmoeting te hebben met het synodebestuur van de GPIL. Wat ons werk hier (bij de GPIL) betreft zitten

we deze maanden in een periode van afronden en afscheid nemen. In een volgende nieuwsbrief hopen we jullie meer te kunnen vertellen over de periode daarna.

In dit nummer:

Apa kabar?	1
Predikanten-convent	2
Heidelberger Catechismus	2
Engels praten met meisjes van het 'pesantren'	3
School en meer	3
Dankpunten	4
Gebedspunten	4



Tijdens de viering van '110 tahun injil masuk Toraja' (110 jaar evangelie in Toraja)

Predikantenconvent

Zo mogelijk wordt er binnen de GPIL elk jaar een predikantenconvent georganiseerd. Afgelopen februari kwamen we als GPIL-predikanten bijeen in Makassar. Veel predikanten hadden een lange reis gemaakt. Zelf was ik ook een nacht onderweg geweest (nachtbus). Het thema was: spiritualiteit en leiderschap. De inleider stelde aan het begin prikkelende vragen. Wat was je diepste motivatie om predikant te worden? Wat is nu je motivatie? Wat verheugt je als predikant het meest (in het werk in de gemeente)? Is de verhouding met een collega-predikant wel eens verstoord geweest? Zo ja, wat had dit voor invloed op het gemeentelieven en wat heb je gedaan om deze wrijvingen te boven te komen? Een aantal predikanten antwoordde op de vraag wat hen het meest verheugt: dat ik door de gemeente aanvaard en gewaardeerd wordt. We kwamen te spreken over het gevaar om teveel gefocust te zijn op de waardering van mensen. In onze omgang met God moet onze verankering liggen. Het meest blij zouden we toch moeten worden

van hen die voor het eerst of opnieuw gaan leven in een levende relatie met God door Jezus Christus. Voor het onderdeel leiderschap was een gepensioneerde politiegeneraal uitgenodigd. Hij eindigde zijn verhaal met de oproep om hem te steunen in zijn kandidatuur voor het parlement en voor hem te bidden. Daar schrok ik toch wel een beetje

van: hoe kerk en politiek verbonden kunnen zijn. Tegelijk wil ik ook niet té kritisch zijn. De betrokkenheid van de overheid op de kerk heeft ook positieve kanten. Zo steunt de overheid kerkbouw en faciliteert overleg tussen de vertegenwoordigers van de kerken. Een andere keer kan ik daar nog iets meer over schrijven.



Jaarlijkse zitting van de synode (die drie dagen duurt)

Heidelberger Catechismus

Sommige lezers zullen verheugd zijn om te lezen dat binnen de GPIL tijdens de training aandacht besteed is aan de Heidelberger Catechismus. Anderen hebben hier vragen bij. Waarom zouden we een kerk in Indonesië 'vermoeien' met een belijdenisgeschrift dat geschreven is in een totaal andere tijd en context? In een artikel in de 'Waarheidsvriend' ben ik hier op ingegaan. We kunnen niet ontkennen dat GZB-zendingen in het verleden de GPIL vertrouwd gemaakt hebben met de Heidelberger Catechismus. Maar het is de GPIL zelf die haar reformatorische wortels wil herontdekken. In Nederland zijn er gemeenteleden die zweren bij de Heidelberger Catechismus. Anderen zijn er allergisch voor. Hier in Indonesië gaat men voor een

derde weg. Ook in Nederland zijn er natuurlijk genoeg gemeenteleden die hiervoor kiezen. Waarom zouden we met elkaar niet graven in deze goudmijn? Om zo verworteld te raken in God en het werk

van Jezus Christus, onze Heere en verlosser. Voor de GPIL-predikanten is er ook een boeiende webinar van drie sessies georganiseerd, met vriend en oud-studiegenoot dr. Pieter Veerman.



Tijdens een training over de Heidelberger Catechismus

Engels praten met meisjes van het 'pesantren'

Op maandagochtend probeer ik (Lourina) de week meestal goed te beginnen: ik fiets naar een (buiten) zwembad, wat op zich al een behoorlijke inspanning is voor mij in deze temperatuur en met de weg die daar omhoog gaat, en daar zwem ik wat baantjes. Soms is er dan ook een klas (of meerdere) van elke keer weer verschillende scholen aanwezig. Zo ook laatst. Ik raakte even in gesprek met één van hun begeleiders, een leraar Engels. Hij vertelde me dat deze groep jongens van een 'pesantren' (Islamitische kost-school) hier in Palopo kwamen. Hij vroeg me of ik die donderdag een keer naar het 'pesantren' voor meisjes wilde komen, om wat Engels met hen te praten tijdens hun facultatieve Engelse les na hun reguliere schooltijd. Dat heb ik gedaan! Het was voor mij een hele nieuwe ervaring. Ik wist niet dat er in Palopo zo'n groot 'pesantren' voor meisjes was. Als ik het goed heb onthouden, woonden er wel zo'n 1200 meisjes. Vanaf hun twaalfde/dertiende jaar zitten ze daar dan intern. Ze mogen slechts af en toe een dag weg om hun familie te bezoeken. Ze doen alles op het terrein van het 'pesantren': naar school gaan, naar de moskee gaan, eten, huiswerk maken, sporten,

enz. Er was ook een kleine winkel op het terrein. Ze mogen geen telefoon bij zich hebben en zonder toestemming mogen ze het terrein niet af. Het was heel leuk om met die meisjes (van een jaar of 15) wat Engels te praten, zodat ze hun Engels wat konden oefenen. Hun leraar moedigde ze aan om mij dingen te vragen en dat deden ze dan ook! Ik vroeg hen natuurlijk ook wel het één en ander, dus het was een leuke interactie. Jullie zullen begrijpen dat het niet heel gebruikelijk was dat daar een christelijke vrouw

kwam. Dat bleek al toen ik bij de ingang niet zomaar naar binnen werd gelaten; er werd me fijntjes gewezen op het bord dat buiten stond waarop vermeld was dat vrouwen alleen met hoofddoek het terrein mochten betreden. Na een telefoontje naar de leraar die me had uitgenodigd, kwam hij me halen en werd ik hartelijk ontvangen. Ik vond het heel bijzonder dat ik als christen de mogelijkheid kreeg om hier een keer te komen en met deze meisjes in gesprek te gaan.



Met wat meisjes van het 'pesantren'

School en meer

Jefta en Febe hebben afgelopen vrijdag op school een SLC (Student Led Conference) gehad. Ze laten dan aan hun ouders zien wat ze de afgelopen periode allemaal hebben gedaan op school. De klas was prachtig versierd met foto's, dingen die ze gemaakt hadden, enz. De klas was verdeeld in groepjes van drie kinderen, die dan per groepje in 20 minuten een soort tour door de klas doen, samen met hun ouders. Het was erg leuk voor ons als ouders, maar ook voor de kinderen zelf. Aankomende week hebben de kinderen een weekje vakantie. Jefta is verder

sinds een poosje heel actief aan het badmintonnen. Drie keer per week gaat hij naar de plaatselijke sporthal. Hij zit in een leuk team met voornamelijk jongens en een paar meisjes. Ze worden fysiek behoorlijk uitgedaagd, maar Jefta vindt het erg leuk. Af en toe gaan ze op zaterdag ook hardlopen op een veld hier in de stad.



Over alle vakken iets vertellen/laten zien tijdens de SLC



Aan het eind van de SLC ging elk kind met zijn ouders op de foto.

Dankpunten

- Het predikantenconvent van de GPIL over spiritualiteit en leiderschap, waarbij de predikanten zijn herinnerd aan hun roeping om dichtbij de Heere Jezus en bij Gods Woord te leven.
- De (christelijke) school waar Jefta en Febe heengaan en het enthousiasme en de inzet van de leerkrachten, wat ook weer bleek uit de SLC. Dank ook voor de manier waarop ze de leerlingen aanmoedigen om Jezus te volgen.

Gebedspunten

- Dat de beslissingen die genomen zijn op de 'sidang sinode' (jaarlijkse zitting van de synode) vruchtbaar mogen zijn, samenbindend mogen werken en behulpzaam mogen zijn om een weg te vinden uit de verdeeldheid.
- Een goede periode van het afronden van onze werkzaamheden bij de GPIL.



COLOFON

Laurens Jan en Lourina Vogelaar zijn in 2018 door de GZB en de Hervormde Bethlehemkerk te Den Haag uitgezonden naar Indonesië. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed!

U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op IBAN NL91 INGB 0690 7624 45 t.n.v. GZB Driebergen o.v.v. Laurens Jan en Lourina Vogelaar.

Voor adreswijzigingen en
overige informatie
GZB | Postbus 28 | 3970 AA |
Driebergen
T 0343-512444 | E
info@gzb.nl | W www.gzb.nl



U kunt ook doneren via de website: www.gzb.nl/misisulawesi.
Dank voor uw onmisbare steun!